

*Allò que ens fa diferents és alhora el que ens fa únics i ens converteix en éssers extraordinaris.
Viure la vida amb valentia i coratge és el primer pas per acceptar-nos a nosaltres mateixos, als altres,
i construir una societat on la diferència pugui ser la norma i no l'excepció.*

Carme Teixidor

Psicòloga y Directora del Centre de Dia Pere Llonch de Mifas

Los autores de *El gran Circo Iris* expresamos nuestra gratitud a todas las instituciones, empresas y particulares, que de alguna manera han colaborado en la llegada a buen puerto de este proyecto literario, social y educativo.

Queremos agradecer personalmente por su implicación a los patrocinadores:

Associació Mifas. En las personas de Albert Carbonell, Sara Devesa y Carme Teixidor, por su apoyo moral, su buena predisposición y el asesoramiento psicológico.

Valida Sin Barreras. En especial a Francesc Nonó Ortega y Rubén Marcos, por apostar por el proyecto y colaboración en su patrocinio.

Ajuntament de St Pere Pescador. A Agustí Vadosa Figueras y Neus Àvila, por la confianza en el valor social, cultural y didáctico del cuento así como su apoyo institucional.

Biblioteca Municipal Marta Fabrega i Romans, y en especial a Mercè Ylla Dalmau por su asesoramiento y apoyo constante.

Creative (aerografía St Pere Pescador), por su implicación en el proyecto y su asesoramiento artístico.

Asimismo agradecemos a nuestras familias y nuestros amigos su incondicional apoyo y la gran fe en nuestras ideas y objetivos:

A **Olivia Jakóbiec,** por ser la primera lectora y la mejor colaboradora de nuestro Facebook.

A **Silvia Soler Noguera,** por la traducción del texto al catalán y su apoyo moral.

A **Maria Teresa Benito Perez,** por su asesoramiento psicológico y su optimismo.

A **Cristina Bota Oliveras,** por el entusiasmo y su composición de la canción *El Gran Circ Iris.*

A **Lluís Arté, Mari Carme Calvo, Raquel y Aleix,** por la inspiración y las ganas de ver el proyecto realizado.

A **Imma Serra Vilarrodona,** por la colaboración en las presentaciones del cuento y por apoyar la iniciativa, viendo el futuro del libro de color rosa.

Sin olvidar a **Jaume Torrent y Edicions Cal·lígraf,** por la confianza en nosotros, apostar por el proyecto y su constante apoyo.

Tambien los autores estan agradecidos a la comunidad de amigos del Facebook *Circ Iris* y *El Gran Circ Iris,* por su gran interés en el libro y animarnos cada día para seguir adelante con nuestra visión artística y cultural.

Finalmente damos las gracias a todos los lectores de *El Gran Circo Iris.*

El Gran Circ Iris
Berni Pajdak
Silver Rios

Edicions Cal·lígraf
Figueres, 2018

Primera edició —
octubre 2019

Publicació
Edicions Cal·lígraf, SL
Monturiol, 2, 1er 1a
17600 Figueres
Tel. (0034) 615 261 764
www.edicionscalligraf.com
info@edicionscalligraf.com

Maquetació
Jaime Vicente

Correcció
Eva Muñoz

ISBN
978-84-120782-2-0

Dipòsit legal
GI 1482-2019

© del text
Berni Pajdak

© de les il·lustracions
Silver Rios

© d'aquesta edició
Edicions Cal·lígraf, SL

*Queda rigorosament prohibida,
sense l'autorització per
escrit dels titulars del copyright,
la reproducció parcial
o total d'aquesta obra per
qualsevol mitjà o procediment,
incloent-hi la reprografia
i el tractament informàtic.*

EL GRAN CIRC IRIS

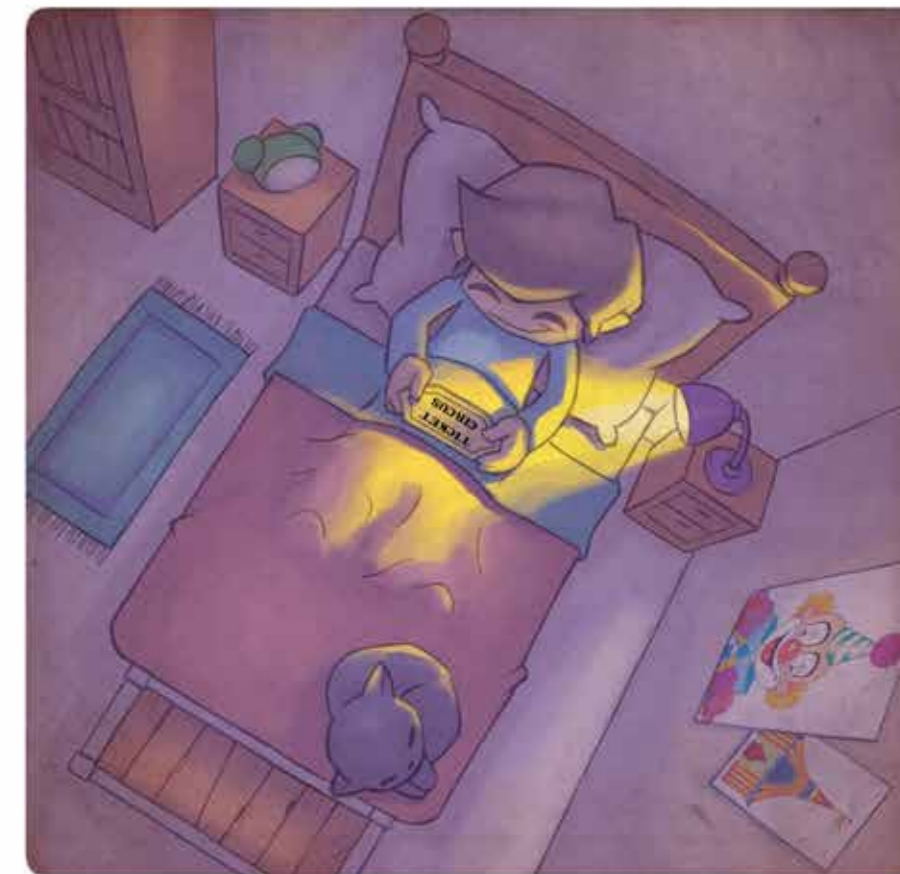
BERNI PAJDAK

Calligraf

SILVER RIOS

Una vegada hi havia un nen que es deia Toni. En Toni no era un nen com els altres...: era un noi extraordinari. Ho era perquè sabia pintar molt bé, perquè li agradava molt el circ i somniava que algun dia podria actuar sota una carpa, i perquè conduïa molt bé la cadira de rodes en què anava. Aquestes tres coses el feien únic.

Cada any arribava a la ciutat el circ. En Toni ja l'esperava molt ansiós per poder trepitjar amb les rodes de la seva cadira l'entrada d'aquest món màgic. Mentrestant, dedicava el temps a l'altra gran passió que tenia: dibuixar! Omplia les il·lustracions de pallsos molt divertits i d'acròbates valents.

El noi, amb l'ajuda de la seva germana, la Sara, ratllava al calendari de la paret els dies que faltaven perquè arribés el gran moment. Cada nit, abans d'anar a dormir, mirava el paperet que seria l'entrada al setè cel.

—Paciència, germanet! —l'animava la Sara—. Ja falta poc!

Finalment, va arribar el dia! En Toni es va despertar ben d'hora molt emocionat. Les hores se li feien molt llargues. Quins nervis!

La Sara el va ajudar a vestir-se i, en acabat, van sortir de casa amb els pares. Per fi havia arribat el gran moment!

Els organitzadors de l'espectacle eren molt amables. Van acompanyar en Toni a l'entrada i el van situar a primera fila, amb la seva família. «Quin detall!», va pensar en Toni. I després va dir molt excitat: —Que guai!

—Benvinguts al Circ Iris! —va cridar el director, donant la benvinguda a tot el públic.

En Toni observava tot l'escenari i, com que era un xicot intel·ligent, va deduir que el nom de Circ Iris es referia a l'arc de Sant Martí, perquè la decoració era molt bonica, plena de colors i fantasia. Estava molt content. Des d'aquell lloc tan privilegiat podria veure perfectament els mags amb els seus trucs sorprenents.

Una equilibrista molt bonica i un conjunt d'acròbates van sorprendre en Toni construint amb els seus cossos unes piràmides magnífiques.

Finalment, va arribar el moment més esperat per a en Toni: els pallasos! Eren molt maldestres i bromistes. Tothom gaudia dels seus acudits i el públic aplaudia amb moltes ganes.